

Sygn. akt I ACz 1609/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Marek Górecki (spr.)

SA Mariola Głowacka

SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Z. K.**

przeciwko: **Skarbowi Państwa – Dyrektorowi (...) w P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 8 lipca 2013 r. w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. akt I C 1275/13

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

Mariola Głowacka Marek Górecki Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zwrócił pozew, z tym uzasadnieniem, że powód nie zadośćuczynił wezwaniu do uzupełnienia jego braków formalnych poprzez wskazanie jaką dokładnie poniósł szkodę i jak obliczył wysokość odszkodowania.

Zarządzenie to powód zakwestionował w zażaleniu, wskazując na jego bezzasadność.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wniesiony przez powoda pozew, po uzupełnieniu w piśmie z dnia 3 czerwca 2013 r., nie zawierał braków formalnych, uniemożliwiających nadanie sprawie dalszego biegu. Powód wskazał bowiem jakiej dokładnie kwoty domaga się tytułem odszkodowania – 800.000 zł oraz z jakich okoliczności faktycznych roszczenie swoje wywodzi (wyrządzenie szkody na terenie gospodarstwa należącego do ojca w postaci jego zdewastowania, „rozebrania mieszkania”, „korzystania od 1956 r.”). Uczynił tym samym zadość przepisowi art. 187 § 1 kpc regulującemu obligatoryjne wymogi formalne pozwu jako kwalifikowanego pisma procesowego.

Na etapie badania braków formalnych pozwu nie było uzasadnione wzywianie powoda do wskazania co dokładnie składa się na żadaną sumę odszkodowania. Żądanie sprecyzowania dlaczego powód domaga się określonej kwoty odszkodowania oraz w jaki sposób wylicza swoją szkodę, dotyczy materii zasadności powództwa, a nie wymogów

formalnych pozwu. Ewentualnie uznanie, że powód nie uczynił zadość takiemu wezwaniu może skutkować oddaleniem powództwa w całości lub w części z uwagi na jego pełne lub częściowe nieudowodnienie, nie może natomiast stanowić podstawy zwrotu pozwu w trybie art. 130 § 2 kpc. (vide: wyrok SN z dnia 20 lipca 2005 r. II CK 778/04 LEX 189317).

Skoro roszczenie sprecyzowane zostało również pod względem podmiotowym – powód wskazał pozwanego w sprawie - nie było przeszkód dla nadania sprawie biegu. Z powyższych względów zaskarżone postanowienie należało na podstawie art. 386 § 4 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc uchylić.

Mariola Głowacka Marek Górecki Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga